

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 18.699 van 17 november 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U, die verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Mosul. U zou van Koerdische origine zijn en woonachtig zijn geweest in al-Faida (provincie Mosul). In 2003 zouden uw ouders naar Mosul zijn verhuisd met uw broers en zus. Uzelf zou echter door hen zijn achtergelaten bij een buur. U zou hebben moeten werken en uw vader zou niet alleen uw loon van u hebben afgenomen maar u ook hebben geslagen. Omdat u geen toekomst had en niet bij andere familieleden kon gaan wonen, zou u hebben beslist Irak te verlaten. U zou Irak hebben verlaten in 2008 en op 30 januari 2008 heeft u in België asiel aangevraagd. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs voor.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn

(J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat na onderzoek is gebleken dat de twee identiteitsdocumenten die u heeft voorgelegd vervalsingen zijn. Het feit dat u valse identiteitsdocumenten voorlegt, doet vermoeden dat u bewust heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden omtrent uw identiteit. Dit doet ernstig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van Faida aangezien u opmerkelijk vaag antwoordt op meerdere essentiële kennisvragen over deze stad en de regio eromheen. Dit terwijl u beweert sinds uw vijfde daar te hebben gewoond en als herder en automecanicien toch volop deelnam aan het sociale leven.

Zo moet worden vastgesteld dat u niet kan aangeven wat de ligging is van Faida ten opzichte van de grens tussen Koerdisch Autonoom Gebied en Centraal Irak. U verklaart dat deze grens ver weg ligt, maar blijkt in het geheel niet te kunnen aangeven waar deze zich bevindt (CG p.8-9). Aangezien Faida in de grensstreek ligt, kan worden verwacht dat u minstens een indicatie zou hebben van de ligging van deze grens.

Verder blijft u uitermate vaag over de dorpen die rondom Faida liggen. Zo kan u slechts vier namen geven van dorpen in de buurt, namelijk Zorava, Dumiz, Shariya en Karan (CG p.6-7). Ook over verder gelegen dorpen blijft u uitermate vaag en geeft u slechts één naam op, namelijk Khanko Kapah (CG p.6-7). Bovendien is het opmerkelijk dat u één van de dorpen die u toch kan opgeven niet kan situeren, namelijk Zorava. U kan alleen zeggen dat het naast Faida ligt, maar weet niet in welke richting (CG p.6-7). Deze gebrekkige kennis van uw leefomgeving is opmerkelijk. Verder kan u behalve Mosul geen steden opgeven in de regio (CG p.7). Ook al reisde u niet rond, zoals u zelf verklaart, dan nog kan worden verwacht dat u meer informatie kan geven over de dorpen en steden in de omgeving. Vooral het gebrek aan kennis over dorpen is opvallend aangezien u zegt als herder te hebben gewerkt. Ter rechtvaardiging roept u in dat u deze dorpen niet kent omdat jullie er niet mochten komen: de dorpingen zouden jullie er niet hebben toegelaten (CG p.7). Dit alles veronderstelt echter enige kennis van de ligging en de namen van deze dorpjes. Gevraagd naar namen van scholen, soeks of moskeeën in Faida, komt u bovendien niet verder dan zeer vage verklaringen als “madrassa Faida” (‘school van Faida’ – CG p.5), “de soek” (CG p.8) en “jami’a Faida” (‘moskee van Faida’ – CG p.7). U weet dat de dam van Mosul ergens in de omgeving gelegen is, maar u kan evenmin zeggen waar. U zou er alleen over gehoord hebben (CG p.7). Bovendien moet worden opgemerkt dat u wel kan aangeven dat Faida langs de flank van heuvels gelegen is, maar de naam van deze heuvels blijkt u onbekend: u geeft gewoon “zir” op, wat heuvel betekent (CG p.7). Ook deze kennis is zeer vaag en beperkt. Verder is het opmerkelijk dat u niet weet of er in de omgeving van Faida een legerbasis is (CG p.9).

Of er bij de val van het regime gevechten of bombardementen hebben plaatsgevonden in Faida, weet u al evenmin: u zou het zich niet herinneren, zo zegt u, wat geheel ongeloofwaardig is. Verder is het uiterst bevreemdend dat u niet weet welke partij of

partijen de macht hebben in Faida. U weet weliswaar dat het Koerdische partijen zijn, maar u kan niet zeggen dewelke (CG p.8). Gezien de context van de regio is het uiterst bevreemdend dat u dit niet weet. Het is evenzeer bevreemdend dat u niet weet of er in Faida al dan niet verkiezingen zijn gehouden toen u er nog was. U verklaart dat u niets weet over zulke dingen. Maar gezien het belang van de verkiezingen sinds de val van het voormalige regime en de aandacht die eraan werd besteed, kan worden verwacht dat u op de hoogte bent van dergelijke gebeurtenissen in uw dorp (CG p.9). Ook de in omloop zijnde munten en geldbiljetten zijn u schijnbaar geheel onbekend: u kent enkel de biljetten met de waarden 50, 1.000 en 25.000 (CG p.11).

Dit gebrek aan kennis kan slechts zeer ten dele worden verklaard door uw jonge leeftijd en uw leefsituatie die uw raadsman omschrijft als kinderuitbuiting door uw oom en familie. Wat dit laatste betreft dient evenwel te worden gesteld dat de beschreven situatie moeilijk te rijmen valt met de vaststelling dat uw oom en familieleden 7.500 dollar betaalden om u naar Europa te laten reizen.

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw beweerde afkomst uit Faida. Aangezien het door u ingeroepen vluchtrelaas zich daar afspeelt, kan hieraan evenmin geloof worden gehecht.

Bijgevolg moet worden gesteld dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals vermeld in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.”

4.1. Verzoeker betoogt dat hij volledig te goeder trouw is. Hij zou ervan uitgegaan zijn dat de neergelegde identiteitsdocumenten originelen waren. Thans dient te worden vastgesteld dat de stukken dit niet zijn, hetgeen werd bevestigd door de Iraakse ambassade. Verzoeker gaat niet akkoord met de stelling van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) dat hij bewust de Belgische autoriteiten heeft trachten te misleiden omtrent zijn identiteit. Hij was minderjarig toen hij de identiteitsdocumenten ontving en stelt dat hij deze als minderjarige niet zelf aanvraagde, doch ze verkreeg via zijn familieleden, zodat hij niet verantwoordelijk is voor het feit dat zijn stukken niet origineel zijn. Verzoeker stelt dat hij contact heeft opgenomen met zijn familie in Irak, teneinde bijkomende stukken te laten opsturen.

Hij bevestigt dat hij op jonge leeftijd Mosul heeft verlaten. Zijn gebrek aan kennis van de geografie van Irak zou te wijten zijn aan zijn jonge leeftijd en gebrek aan scholing, daar verzoeker analfabeet is. Verzoeker stelt dat hij het als ongeschoolde jongen moeilijk heeft om een antwoord duidelijk te formuleren, waardoor sommige antwoorden bevreemdend kunnen overkomen. In het Badini zou de directe negatie niet geregeld worden gebruikt. Als verzoeker zegt dat hij zich bepaalde zaken niet herinnert, zou dit eerder geïnterpreteerd dienen te worden als zouden deze feiten zich niet hebben voorgedaan.

Verzoeker beweert dat hij onzeker en verward was, waardoor hij, geconfronteerd met bepaalde, voor hem moeilijke vragen, bv. rond partijen en verkiezingen, liever antwoordde dat hij het niet wist dan te trachten een uitleg te geven van wat hij wel wist.

Wat de geldbiljetten betreft verklaart verzoeker dat hij gewoon enkele waarden heeft opgegeven zonder er bij na te denken en er zich geen rekenschap van gevend dat hij alle waarden diende op te geven.

Verzoeker beweert dat hij nooit heeft gezegd dat hij werd uitgebuit door zijn oom en familie, doch wel dat hij werd uitgebuit door zijn vader. Hij werd geholpen door zijn oom en moeder, die 7500 dollar betaalden om hem naar Europa te laten komen. Zijn vader heeft niet betaald. Verzoeker verduidelijkt dat hij niet werd uitgebuit door zijn oom, doch wel door zijn vader, die zijn loon afnam, en zijn werkgever, die een kind tewerkstelde.

Hij doet gelden dat hij wel degelijk afkomstig is van Mosul en werkte in Faida. Hij zou steeds hebben volgehouden afkomstig te zijn van en wettelijk gedomicilieerd te zijn in Mosul, zodat het asielrelaas en de subsidiaire bescherming dienen beoordeeld te worden in functie van deze afkomst.

Verzoeker meent dat het feit dat hij als kind werd blootgesteld aan kinderarbeid dient te worden aanzien als een vorm van vervolging als lid van een sociale groep, waartegen geen bescherming wordt geboden door de Iraakse overheid. Als kind, gedwongen tewerkgesteld,

verkeerde verzoeker in een situatie van armoede en willekeur. Doordat hem geen bescherming wordt geboden, overstijgt zijn problematiek het familiaal niveau en houdt zij verband met de criteria, bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève.

Verzoeker vreest voor zijn fysieke integriteit. Hij stelt niet terug te kunnen naar zijn land van herkomst, waar hem enkel armoede en uitbuiting wachten. Zijn familie kan en wil hem door toedoen van zijn vader niet opvangen. Dit was de reden waarom verzoeker zijn land is ontvlucht en niet kan terugkeren.

Verzoeker betoogt dat hij tal van gegevens heeft aangebracht die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging, doch deze gegevens zijn niet naar behoren geïnterpreteerd en de door het CGVS aangehaalde motieven laten volgens verzoeker niet toe de genomen beslissing te bevestigen.

Hij verwijst naar de *“Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié”* van het UNHCR en beweert dat zijn verklaringen mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Zijn verklaringen zouden coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten, zodat het CGVS de hoedanigheid van vluchteling diende toe te kennen.

Bij aangetekend schrijven van 30 september 2008 en ter zitting brengt verzoeker nog een aantal stukken bij. Het betreft twee attesten van de Iraakse ambassade te Brussel, uitgereikt op 4 september 2008, een kopie van een Iraaks paspoort met nummer S 3023805/2204, op naam van verzoeker, een nationaliteitsbewijs, identiteitskaart, attest van woonst en voedselkaart op naam van verzoekers vader en de nationaliteitsbewijzen en identiteitskaarten van zijn broers Saad en Khaled. Verzoeker brengt tevens de omslag bij waarmee deze stukken werden opgestuurd vanuit Irak.

4.2. Van verzoeker die verklaarde sedert zijn vijfde levensjaar in Faida te hebben gewoond kon, gelet op zijn voorgehouden profiel als herder en ondanks zijn jeugdige leeftijd en zijn gebrek aan scholing, redelijkerwijze worden verwacht dat hij een antwoord kon formuleren op de gestelde elementaire kennisvragen aangaande (i) de ligging van Faida ten opzichte van de grens met het Koerdisch autonoom gebied en Centraal-Irak (ii) de dorpen die rondom Faida liggen, hetgeen des te meer klemt daar verzoeker één van de vier door hem opgenoemde dorpen niet kon situeren ten opzichte van Faida (iii) verder gelegen dorpen (iv) steden in de regio (v) namen van scholen, soeks of moskeeën in Faida, hetgeen des te meer klemt daar verzoeker verklaarde dat hij moslim was en dicht bij de moskee woonde (administratief dossier, stuk 4, p.2) (vi) de naam van de heuvels bij Faida (vii) het feit of er al dan niet een legerbasis is in de buurt van Faida (viii) het feit of er bij de val van het regime al dan niet gevechten of bombardementen zouden hebben plaatsgevonden (ix) de partijen die aan de macht zijn in Faida (x) het feit of er al dan niet verkiezingen zijn geweest in Faida (xi) de in omloop zijnde munten en geldbiljetten.

De Raad stelt vast dat verzoeker, wanneer hem éénduidig werd gevraagd welk geld er werd gebruikt in Irak, antwoordde: *“Nu is er 50, 1000, 25000. Ttv Saddam herinner ik me 250”* (administratief dossier, stuk 4, p.11). Derhalve vindt de *post factum* nuancering die verzoeker hieromtrent trachtte aan te brengen geen steun in het dossier. Dit klemt des te meer daar verzoeker verklaarde dat het laatste geld allemaal briefjes waren, hetgeen niet strookt met de informatie in het dossier waaruit blijkt dat er tevens muntstukken in omloop zijn van 25 dinar en 100 dinar (administratief dossier, stuk 16: landeninformatie).

Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen. Derhalve is verzoekers bewering dat hij op bepaalde voor hem moeilijke vragen wegens zijn onzekerheid liever antwoordde dat hij het niet wist dan te trachten een uitleg te geven van wat hij wel wist, geenszins afdoende ter verklaring van de hoger vermelde vaststellingen. Bovendien haalt verzoeker bij wijze van voorbeeld slechts de gestelde vragen omtrent de aan de macht zijnde partijen en verkiezingen aan en kan zijn beweerde onzekerheid geen afdoende verklaring bieden voor de overige gedane vaststellingen, daar van verzoeker redelijkerwijze kon worden verwacht dat hij een correct antwoord kon formuleren

op de hoger aangehaalde gestelde elementaire kennisvragen omtrent zijn directe leefomgeving.

Verzoekers verklaring dat in het Badini de negatie niet geregeld wordt gebruikt is een loutere bewering en is niet van die aard dat zij aan de bovenvermelde vaststellingen afbreuk kan doen, te meer daar verzoeker nalaat te preciseren waar dit zijn verklaringen *in concreto* zou hebben beïnvloed.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden afkomst.

De Raad stelt vast dat verzoekers verklaring dat hij niet verantwoordelijk is voor het feit dat zijn identiteitsdocumenten niet authentiek zijn omdat hij ze via zijn familie bekwaam, geen steun vindt in het dossier waaruit blijkt dat verzoeker aangaf dat deze documenten originelen waren, hij deze documenten reeds bezat in Irak en deze documenten samen met zijn oom ging halen (administratief dossier, stuk 4, p.2, 10). Dat verzoeker vervalste identiteitsdocumenten neerlegt, doet verder afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

Wat betreft de attesten en het paspoort, uitgereikt door de Iraakse ambassade te Brussel, stelt de Raad vast dat deze werden opgesteld op basis van verzoekers verklaringen en de identiteitskaart die verzoeker reeds voorlegde en ten aanzien waarvan de Federale Politie reeds vaststelde dat dit een vervalsing betreft (rechtsplegingsdossier, stuk 7; administratief dossier, stuk 16: landeninformatie). Dient tevens te worden opgemerkt dat de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking van oordeel is dat voornoemde attesten geen akte van burgerlijke stand zijn en op generlei wijze een eensluidend verklaarde kopie of een uittreksel van een origineel document kunnen vervangen.

Met betrekking tot de overige documenten, ziet de Raad niet in hoe deze de geloofwaardigheid van verzoekers afkomst van Faïda zouden kunnen herstellen, daar deze documenten betrekking hebben op verzoekers familieleden en verzoeker verklaarde dat hij niet bij deze familieleden woonde.

Wat betreft de voedselbon, dient bovendien te worden opgemerkt dat verzoeker bij DVZ aangaf dat hij slechts twee broers en één zus had (administratief dossier, stuk 4, p.4; stuk 12, nr.30), daar waar de voedselkaart melding maakt van zeven gezinsleden.

Aangaande het nationaliteitsbewijs van verzoekers vader, stelt de Raad vast dat dit document iedere geloofwaardigheid verliest door het feit dat dit document, blijkens de door verzoeker bijgebrachte vertaling, werd afgegeven op 20 mei 2006, daar waar de buitenzijde dateert van 2004.

Betreffende de identiteitskaart van verzoekers vader, merkt de Raad op dat deze nergens enige officiële stempel bevat, zodat aan deze identiteitskaart geen authenticiteitswaarde kan worden toegekend. Hoe dan ook bevat dit document louter persoonlijke informatie omtrent verzoekers vader, zodat het niet vermog afbreuk te doen aan de bestreden motivering.

Betreffende de identiteitskaarten van zijn broers Saad en Khaled, stelt de Raad vast geen van deze documenten een foto van de houder bevat, hetgeen vragen doet rijzen omtrent de authenticiteit. Bovendien gaat het *prima facie* klaarblijkelijk over kleurenkopieën, waaraan, gelet op de manipuleerbaarheid van zulke kopieën, geen bewijswaarde kan worden toegekend en bevatten ook deze documenten louter persoonsgegevens van familieleden van verzoeker, zodat zij niet vermogen de bestreden motivering te ontcrachten. De Raad merkt ten overvloede op dat het uitermate bevreemdend is dat verzoekers broers blijkens de voorgelegde documenten reeds voor de leeftijd van één jaar over een identiteitskaart - zonder foto - zouden hebben beschikt (rechtsplegingsdossier, inventaris stukken, stukken 21-22).

Dient tevens te worden opgemerkt, zowel ten aanzien van de identiteitsdocumenten van verzoekers broers als het bewijs van woonst van verzoekers vader, dat uit deze documenten blijkt dat verzoekers familie gedurende de datum van uitreiking, zijnde respectievelijk 1994, 1996 en 2002, in Al-Ahmedia te Mosul zou hebben gewoond, hetgeen niet in overeenstemming kan worden gebracht met verzoekers verklaring dat zijn familie slechts in 2003 naar Mosul verhuisde. De Raad stelt bovendien vast dat ook het bewijs van woonst klaarblijkelijk een kleurenkopie is, zodat hieraan, om de hoger vermelde redenen, geen bewijswaarde kan worden toegekend.

Wat betreft het bijgebrachte woonstatteest, dient te worden opgemerkt dat dit attest slechts de wijk Hay Al-Suker vermeldt. Daargelaten het feit dat het daarom opmerkelijk is dat het attest de stempel en handtekening bevat van de burgemeester van de wijk Al-Kahira, stemt dit document niet overeen met woonplaats, vermeld op de overige documenten.

Gelet op het voormelde vermogen de stukken die verzoeker heeft bijgebracht niet zijn geloofwaardigheid te herstellen.

Daar er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden afkomst Faïda, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die zich volgens verzoeker daar zouden hebben voorgedaan.

Aan de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde problemen wordt bovendien fundamenteel afbreuk gedaan door het feit dat hij in de vragenlijst, waarin hem uitdrukkelijk werd gevraagd naar zijn vrees bij een terugkeer naar zijn land van herkomst en de feiten die wijzen op een vrees, nergens enige melding maakte van de problemen met zijn vader of vermeldde dat hij het slachtoffer was van uitbuiting of kinderarbeid, doch louter verwees naar de onveilige situatie in Mosul. Dit klemmt des te meer daar verzoeker wel aangaf dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst herenigd diende te worden met zijn ouders, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij, indien hij problemen had met zijn vader, deze in dit kader zou vermelden (administratief dossier, stuk 8, p.3).

Verzoekers bewering dat zijn familie hem niet wil opvangen door toedoen van zijn vader, vindt geen steun in het dossier waaruit blijkt dat verzoeker, wanneer hem werd gevraagd of hij overwogen heeft bij zijn familie te gaan wonen, louter verwees naar de onveilige situatie in Mosul (administratief dossier, stuk 4, p.11). De Raad merkt tevens op dat uit het bijgebrachte bewijs van verzending vanuit Irak blijkt dat de neergelegde stukken werden verzonden door verzoekers vader. Het feit dat zijn vader verzoeker ondersteunt bij zijn asielaanvraag kan niet worden gerijmd met verzoekers eerdere verklaringen dat zijn vader hem nooit wilde zien en hij hem niet als vader kan beschouwen (administratief dossier, stuk 4, p.10, 12).

Bovendien gaf verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS aan dat hij een oom heeft in Noord-Irak, zodat redelijkerwijze van hem kon worden verwacht dat hij minstens een poging zou doen om aldaar te verblijven teneinde aan zijn beweerde problemen te ontkomen (*ibid.*, p.12).

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde afkomst en problemen, is verzoekers toetsing van zijn relaas aan de criteria van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 niet dienstig en kan in zijn hoofde niet worden aangenomen dat er is voldaan aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

5.1. Verzoeker is de mening toegedaan dat hij in zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Hij laat gelden dat artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 niet voorziet dat de aanvrager recent in zijn land van herkomst heeft verbleven, voor zover het CGVS hieraan zou twijfelen.

Verzoeker betoogt dat hij afkomstig is van Mosul en verwijst naar het advies van het UNHCR, waarin ten aanzien van Zuid- en Centraal-Irak subsidiaire bescherming wordt aangeboden. Hij beroept zich op de subsidiaire bescherming in overeenstemming met zijn afkomst uit een onveilig gebied in Irak.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing tot gevolg kan hebben dat hij zal worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is en waar, volgens zijn verklaring, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

5.2. De Raad stelt vast dat verzoekers betoog aangaande Centraal-Irak niet dienstig is, daar verzoeker zijn beweerde afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt (zie sub 4.2). Voor het overige zijn er in het dossier geen elementen voorhanden die in hoofde van verzoeker kunnen wijzen op het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve dient de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 17 november 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.